

«Дивувалась зима...»

Іван Франко

Дивувалась зима
Чом се тають сніги,
Чом леди присли всі
На широкій ріці?

Дивувалась зима:
Чом так слабне вона,
Де той легіт бересь,
Що теплом пронима?

Дивувалась зима:
Як се скріпла земля
Наливаєсь теплом,
Оживає щодня?

Дивувалась зима:
Як посміли над сніг
Проклюнутись квітки
Запахуці, дрібні?

І дунула на них
Вітром з уст ледяних,
І пластом почала
Сніг метати на них.

Похилились квітки,
Посумніли, замклись;
Шура-буря пройшла –
Вони знов піднялись.

І найдужче над тим
Дивувалась зима,
Що на цвіт той дрібний
В неї сили нема.

27 марта 1880